

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плъвенски Гласъ“ ще являва всека Неделя. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всека дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Цари за публикуване обявления и други се предаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр. се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плъвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бъдатъ платени. Обявленията на г. Приставителъ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

Христо Ат. Костовъ извѣстява, че на именний си день (Рождество Христово) по домашни причини нѣма да приема посѣщения.

Стефанъ Бояджиевъ нѣма да приема посѣщения на именния си день 27 Декемврий.

Стефанъ Генчовъ на именний си день, 27/ХІІ 98 г. нѣма да приема посѣщения.

КИРКО Н. КИРКОВЪ

Адвокатъ

Извѣстява, че прѣмѣсти писалището си въ зданието на Г-на Петко Пѣевъ, срѣщу хотелъ „Европа“.

ГИМНАЗИСТЪ, владѣющъ отлично френския езикъ приема да дава частни уроци — свѣдѣния у А. Соломоновъ дрѣхаръ. Плъвенъ. 1—10

Явна благодарностъ

Благодарителното дружество „Св. Пантелеймонъ“ и управлението на Плъвенската I-во Класна Болница, честь иматъ да искажатъ своята явна благодарностъ на всички Госпожици, Госпожи, Господа Търговцитѣ и др., които благоволихъ да подарятъ разни ръководни прѣдмети, парични сумми и др. прѣдмети, които послужихъ за урѣжданieto на една лотария отъ 600 билета, която се разигра на 6-й того за въ полза на дружеството и болничната библиотека.

Освѣтѣ това — Дружеството „Св. Пантелеймонъ“ и Болничното управление искажатъ своята благодарностъ на Г. Г. распорѣдителитѣ, които взеха участие по урѣжданieto и разиграването на казанната лотария; а именно на Госпожицитѣ учителки: Елена Цакева, Александра Осиковска и Мара Ковачева, Госпожица Юрданка Шекеранова (Акушерка) и Господа: Христо Цвѣтковъ, Д. Гюлеметовъ, А. Милчевъ, М. Милчевъ, Иванъ Георгиевъ, Георги Гановъ, К. Попповъ и Иванъ Бояджиевъ.

г. Плъвенъ Прѣдсѣдател на Дружеството 12-й Декемврий 1898 г. Управителъ Лѣкаръ: **Д-ръ Козаровъ**

Явна благодарностъ.

Публично благодаря на Г-на Д-ръ К. Георгиевъ, ординаторъ при Плъвен. Държавна петокласна болница, за гдѣто той съ своята способностъ и аккуратностъ, излекува — избави отъ явна смъртъ петъ годишното ми дѣте Георги, което страдаше отъ болѣстѣта „Пневмония“ и на държавата, която има да се гордѣе съ такива способни мъже.

гр. Плъвенъ, 17-й Декемврий 1898 г.

Ст. Генчевъ.

гр. Плъвенъ, 20 Декемврий 1898 год.

И въ нашия градъ движение. Митингъ ще става. П. Хесапчиевъ, Нешковъ, Габровски, М. Х. Ивановъ, К. Е. Ватовъ и пр. Цвѣтето на миризливия букетъ се движи, вълнува. Най послѣ гласътъ на народа се гъпче, защо да нѣма кой да се застъпи за интереситѣ на народа, които страдатъ, защото Михалъ Х. Ивановъ не е вече шпионинъ на

стамболова и не получава 100 лева мѣсечна заплата, за да прислушава, кой осжда дѣлата на тиранина по кафенетата и да донася за знание за . . . . . Достоинството на държавата се проявява въ цѣла верига унижения, които се заключаватъ въ фактитѣ, че прѣкъснатитѣ сношения съ нашата освободителка сж възобновени, че Н. Ц. Височество Князь Борисъ Прѣстолонаслѣдника прѣминѣ въ лоното на православната вѣра; че положението на страната ни се консулдира съ припознаването на Н. Ц. Височество за законенъ Господаръ на България; че се доби съгласието на Портата да се назначатъ търговски агенти въ най търговскитѣ и важни градове на Македония; че се доби ираде за назначаванieto на още трима владци въ Македония, даже и въ епархии отъ вѣждъ р. Вардаръ; че се намалихъ данѣцитѣ съ едната третя частъ; че се отмахнахъ данѣка серчимъ; че се гарантира свободата на словото и пр. пр. Кожото се касае до биенieto по участѣцитѣ, горѣнието съ газъ, набиванието клѣчки по ноктитѣ; затваряние въ най влажни мѣста ония, които имахъ смѣлостта да си издигнатъ гласа и осждайтъ тиранията на Стоилова, а на Стамболова, това сж факти, това е вѣрно очертание, нѣ не на Стоилова режимъ, а на Стамболова, който позорно се сгромоляса на 18 Май 1894 година. Днесъ не се чувствува така тежестта на икономическото положение, както това бѣше прѣди 1894 година. И ако днесъ се чувствува донѣдѣ тази тежестъ, тя не е вслѣдствие това, че населението е прѣтоварено съ данѣци, нѣ вслѣдствие минжлогодишнитѣ наводнения и неврожай. Нѣ какво да се прави, трѣбва да се подражава на другитѣ, трѣбва да се докаже на дѣло, че не стоиме много горѣ отъ прародителя на челоуѣка, спорѣдъ Дарвина и ето ни митингъ и въ Плъвенъ.

„Слѣдъ дѣждъ качулка“ ще кажатъ нѣкои, нѣ подобрѣ късно, отколкото никога ще кажемъ ний.

По начало ний не сме противъ митингитѣ, ако ръководителитѣ и устроителитѣ иматъ благоразумието да отбѣгватъ всичко което може да доведе до нежелателни резултати; да се не изопачава самата дѣйствителностъ и да се не прибѣгва къмъ прѣувличавание и прѣдставяване работитѣ въ неистински видъ. А това е, което липсва у устроителитѣ на такива митинги, нѣ понеже митингитѣ сж на мода и Плъвенъ да не остане по долу. Нѣ не ще е злѣ да се има прѣдъ видъ, че не само опозиционеритѣ иматъ право да участвуватъ на митинга.

Канижтъ се всички граждани; слѣдователно и приятелитѣ на днешнето правителство ще взематъ участие и нека не се зловиде на сопанджитѣ и тѣхнитѣ сподвижници, ако резултата отъ митинга излѣзе горчивъ за тѣхъ. Това ще ги убѣди, гдѣ е болшинството още единъ и послѣденъ пѣтъ.

Увѣрени сме, всички тия недоволници ще иматъ случай да взематъ още единъ добръ урокъ.

Испърво мѣла, послѣ малко измама, а сѣтнѣ подражание. Всичко се разшавало (?) снове нагорѣ-надалу, тича, ликува епилога на 18-й Май 1894 г. Тука не се прѣслѣдва цѣлъ, затова и срѣдствата не се избиратъ.

Митингъ, Митингъ се чува изъ устата на всички, и знаете ли кои сж тия всички? Тѣ сж корѣннитѣ граждани на града Плъвднѣ — Иовчо Топала, Н. Р. Краста-новъ, П. Хесапчиевъ, Ат. Етърски, К. Е. Ватовъ, Ив. С. Генчевъ (терзията), Ст. Живановъ, бждѣщия окол. началникъ на архиепископата Н. Габровски, за гарнитура Михалъ Х. Ивановъ и Цв. Нешковъ. И защо ли, ажеба, да не се растичатъ горнитѣ лица и да не испълватъ съ вѣсторгъ душитѣ си прѣдъ перспективата за кокала, когато не сж забравили още отъ онова блаженно врѣме, когато М. Х. Ивановъ бѣше потераджия, демекъ, шпионинъ, съ сто лева мѣсечна заплата, за да прислушава, кой осжда дѣлата на тиранина по кръчмитѣ и да оправдава прѣдъ началството си заплатата си; Габровски да получи вѣстановление на гражданскитѣ си политически права, отнети съ присѣда за противоестественно изнасилване; К. Ватовъ, за да си намѣри изгубинитѣ бюлютини край р. Витъ, а другитѣ тлѣсти кокали, които сж гложгали по-рано, когато шефа имъ урѣждаше учебното дѣло?

Тичатъ, тичатъ не само изъ града, нѣ и въ околнота; митинга трѣбва да стане многолюдинъ, трѣбва да се трѣби — хиляди присѣтствувахъ и осждиха днешния тиранически режимъ.

И ето М. Х. Ивановъ, възсѣднжлъ на Розинанда, тича по околнитѣ села, слѣдъ него распѣхтенъ на търпѣливото си дълго ухо животно слѣдва негова Санцо Панцо — Цв. Нешковъ. Распѣхтени и вѣнъ отъ себе си отъ радостъ тѣ не успѣватъ още да съобщятъ на населението радостната вѣстъ, че въ Плъвенъ се устроява **КОЛОСАЛЕНЪ МИТИНГЪ** за **КОЛОСАЛНИТѣ** сумми по заема и откупването на источнитѣ желѣзници, когато споконитѣ до това врѣме животни ги отвличатъ противъ волята имъ, за да имъ спасятъ кожата отъ любезнитѣ привѣтствия на тия за доброто, на които тия идеални (?!) борци ратуватъ.

Въ писалището на Краста-нова (за полѣсно изговаряние отъ простодушното население) движение; пълно! Всички съ благоговѣйно почитание очакватъ височайшитѣ милостиви заповѣди на новото свѣтило на торбопѣсѣчието, отъ благоволенieto на което всички за въ бждѣще ще очакватъ своята прѣхрана. И той съ горда походка — като излушва докладитѣ на Габровски, Хесапчиева и др. и слѣдъ като понамѣстя своитѣ пенснета, дава своитѣ заповѣди.

Изъ улицитѣ на тѣлпи, на тѣлпи отъ по двама и трима, скрити въ нѣкой кѣтъ, фишекчиитѣ шушуватъ и търсятъ исходъ: много сж общали, нѣ какво ще испълнятъ. Нѣ тукъ имъ иде на помощъ 132 брой на „Н. Права“, гдѣто за стотни пѣтъ четжатъ.

18-й Май бѣше пролога на побѣдата, а 6-й Декемврий величественний епилогъ“, демекъ, скоро ще дойдемъ на властъ.

И нова радостъ осиява изнуренитѣ и поблѣднѣли лица, нѣ не отъ истезанията на полицията, а отъ постоянното и непрѣкъснато служение на Бахуса, на тоя отъ отборъ цвѣтя благоуханенъ (?!) букетъ. Тѣ чувствуватъ въ себе си нова сила за борба съ тиранията на Бахуса.

Радостната вѣстъ, че и стамболиститѣ

PT
BT

PT
BT

PT
BT

PT
BT

PT
BT